

Universitat d'Alacant
Universidad de Alicante

Vicerektorat d'Extensió Universitària
Secretariat de Cultura

Enric Valor

El valor de les paraules

ACADÈ
MIAVA
LENCI
ANADE
LALLE
NGUA

del 21 al 25 de juliol 2011

sala
trànsit
Aulari II

Enric Valor i Vives va nàixer a Castalla el 22 d'agost del 1911 i ens va deixar el 13 de gener del 2000 a la ciutat de València. Escriptor i lingüista, va ser una de les figures cabdals de la cultura i de les lletres valencianes del segle xx, que va aglutinar en la seua persona el conreu de tres camps fonamentals per a la recuperació de la llengua i cultura pròpies: la rondallística, la lingüística i la novel·la, a més de la seua tasca com a periodista en publicacions com *El Tío Cuc*, *El Luchador*, *El Camí*, *La República de les Lletres* o la revista *Gorg*, de la qual va ser fundador.

Com a rondallista, la seua obra més coneguda són les *Rondalles valencianes*, on va recopilar i literaturitzar un corpus de trenta-sis rondalles de gran valor folklòric i narratiu, que representen la memòria oral d'un poble, i on Valor crea un món literari propi amb la triple finalitat de dotar-les de contingut valencià, de descriure els nostres paisatges i d'utilitzar un llenguatge planer, popular, però correcte i amb gran riquesa lèxica, és a dir, convertir-les en peces literàries.

Com a gramàtic i lexicògraf, i fruit de la passió de Valor per ensenyar, en les seues obres, com ara *Millorem el llenguatge* o *La flexió verbal*, combina el rigor i la precisió amb la claredat de l'exposició conceptual. Ja des de molt jove havia col·laborat amb l'aportació de materials lèxics del valencià meridional per a la realització del *Diccionari català-valencià-balear*, dirigit per Francesc de Borja Moll.

Com a novel·lista, la seua aportació també ha sigut important. Destaquem *L'ambició d'Aleix*, *La idea de l'emigrant* i, sobretot, el conegut com a Cicle de Cassana, amb les novel·les *Sense la terra promesa*, *Temps de batuda* i *Enllà de l'horitzó*, una trilogia que representa la recuperació de la memòria col·lectiva del 1916 al 1939, a través de la destrucció de la classe social dels terratinents rurals del migjorn valencià, dins de la més estricta fidelitat al realisme narratiu i amb una actitud de nostàlgia per la pèrdua d'un món i d'un paisatge.